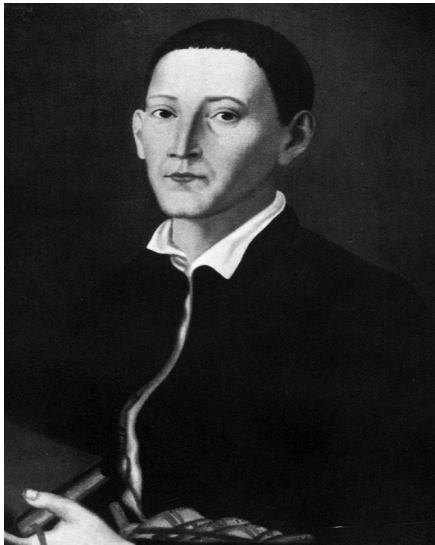




Правила життя Григорія Сковороди

Любити людство легше, ніж зробити добро рідній матері.

Ти не можеш віднайти жодного друга, не нашукавши разом з ним і двох-трьох ворогів.

Хіба може говорити про біле той, котрому невідоме, що таке чорне?

Ніхто не може вбити в собі зло, доки не втямить спершу, що таке те зло, а що добро. А не визнавши сього у себе, як можна взнати і вигнати його в інших.

Істина спалює і нищить усі стихії, показуючи, що

вони лише тінь її.

Шукаємо щастя по країнах, століттях, а воно скрізь і завжди з нами; як риба в воді, так і ми в ньому, і воно біля нас шукає нас самих. Нема його ніде від того, що воно скрізь. Воно схоже до сонячного сяйва — відхилили лише вхід у душу свою.

Не розум від книг, а книги від розуму створились.

Поганий не той, хто не знає, а хто знати не хоче.

Хто думає про науку, той любить її, а хто її любить, той ніколи не перестає вчитися, хоча б зовні він і здавався бездіяльним.

Надмір породжує пересит, пересит — нудьгу, нудьга ж — душевну тугу, а хто хворіє на се, того не назвеш здоровим.

Демон проти демона не свідчить, вовк вовчого м'яса не їсть.

Коли ти не озброїшся проти нудьги, то стережись, аби ця тварюка не спихнула тебе не з мосту, як то кажуть, а з чесноти в моральне зло. То навіть добре, що Діоген був приречений на заслання: там він узявся до філософії.

Розум завжди любить до чогось братися, і коли він не матиме доброго, тоді звертатиметься до поганого.

Де багато любові, там багато помилок. Де немає любові, там все - помилка.

Любов виникає з любові; коли хочу, щоб мене любили, я сам перший люблю.

Всякому серцю своя є любов.

Немає нічого небезпечнішого за підступного ворога, але немає нічого отруйнішого від удаваного друга.

Хто не любить клопоту, повинен навчитися жити просто й убого.

Добрий розум, робить легким будь-який спосіб життя.

Визначай смак не по шкаралупі, а по ядру.

Природа прекрасного така, що чим більше на шляху до нього трапляється перешкод, тим більше воно вабить, на зразок того найшляхетнішого і найтвердішого металу, який чим більше треться, тим прекрасніше виблискує.

Майбутнім ми маримо, а сучасним гордуємо: ми прагнемо до того, чого немає, і нехтуємо тим, що є, так ніби минуле зможе вернутись назад, або напевно мусить здійснитися сподіване.

Бери вершину і матимеш середину.

Наступний, весело освітлений день — плід учорашнього, так само як добра старість — нагорода гарної юності.

Ми повинні бути вдячні Богові, що він створив світ так, що все просте - правда, а все складне неправда.

Мудрець мусить і з гною вибирати золото.

З усіх утрат втрата часу найтяжча.

Безумцеві властиво жалкувати за втраченим і не радіти з того, що лишилось.

Щасливий, хто мав змогу знайти щасливе життя. Але щасливіший той, хто вміє ним користуватись.

Кому душа болить, тому весь світ плаче.

Без бажання все тяжко, навіть найлегше.

Найбільша втрата - втрата часу.